

Égigérő

2009. Ősz

„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrök. Hiába keltek korán, és fekszsztők későn: fáradtsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.” Zsolt 127,1-2

Sok férfitársamhoz hasonlóan én is szeretek focimeccset nézni a televízióban. Leginkább a nagy bajnokcsapatok küzdelmeit szeretem. A mai technika segítségével a szemfüles operatóri gárda számos olyan pillanatot örökít meg és ismételi meg, amelyek még színesebbé és élvezetesebbé teszik a küzdelmet. Egy játékos gesztikulációja, egy bíró szigorú tekintete, egy rendkívüli módon beöltözött szurkoló: igazi csemegék számomra. Persze legjobb és legmegragadóbb ezek között a gólok és az azt követő örvendezések visszajátszása: pontos passz, egy váratlan csel, egy jó lövés és a gólöröm. Már sokszor észrevettem, hogy számos klasszis a gól utáni pillanatban feltekint az égre, vagy megcsókolja a nyakában lévő keresztet, vagy felfelé mutat ujjával. A világ legjobb csatárai ők, és közülük jó néhány mintha csak ennek a salamoni zsoltárnak az igazságát hirdetné ezekben a pillanatokban: „ha az Úr nem építi a házat.. De akit az Úr szeret.” Hiszen erről szólnak ezek a mozdulatok, kevés csupán egy jó csapat, kevés csupán néhány jó csel, kell a segítség onnan felülről, hogy a csoda megtörténjen és a labda a hálóba kerüljön.

Ez a zsoltár éppen ezért figyelmeztet bennünket: mielőtt úgy gondolnánk, mindent a mi munkánk eredménye által értünk és érünk el, jó ha a bölcs Salamon szavaira figyelünk: mindenünk, amink van tőle származik. Az ő szeretetének a jele, az ő áldásának az ajándéka életünkben. A képesség, a

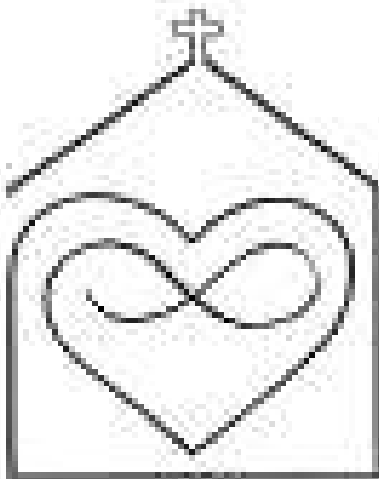
(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

lehetőség, az erőnk és kitartásunk, ezeket mind-mind tőle kaptuk. S még mindez kevés lett volna, ha ő nem adja meg azt a többletet, azt a segítséget, amely által fáradozásunk eredményessé vált. Egy új tanév kezdetén jó tehát erre az áldást osztó kézre figyelni. Jó tehát nem csak arra figyelni, ránk milyen új feladatok várulnak ebben az új időszakban, de kérni őt is, hogy tegye fáradozásunkat eredményessé, értékessé.

Salamon szavai a reménység üzenetét is megfogalmazzák számunkra, amely rendkívüli felszabadító erővel hat egy tanév kezdetén. Ez így hangzik nagyon egyszerűen megfogalmazva: nemcsak rajtam múlik mennyire lesz sikeres a munkám. „Akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.” És ez valóban hitkérdés, felszabadító erő, hogy ne rogyjak össze a vállamra nehezedő terhek súlya alatt, hogy erőm legyen belekezdeni egy újabb feladatba, s ne féljek akár holnapra is hagyni kicsit, mert az enyéimnek szüksége van rám. Bizhatok annak a jóságos Istennek az áldásában, aki már megmutatta irányomba jóságát, aki már a legdrágábbat nekem adta, és aki-ről tudom, hogy szeret. Az ő kezében van az életünk, minden célunk és az azokhoz vezető sokszor fáradságos út is. Milyen jó, hogy ez így van! Ámen

Keczkó Pál

Kedves Testvérek!

Szeretettel hirdetjük, hogy idén új formában és új időpontban tartjuk a **családi istentiszteleteket**.

A **hónap első vasárnapján** a két istentisztelet helyet cserél, így **11.15 perckor** kezdődik a családi istentisztelet és 12.00-kor ér véget.

Cél, hogy családiasabb hangulatú, gyerekekre jobban koncentrááló istentisztelet legyen ez az alkalom. A liturgia egyszerűbb és rövidebb lesz.

Várunk minden családot – de minden érdeklődőt is – szeretettel, hogy a magunk igényei szerint, együtt formáljuk saját arculatunkra ezt az alkalmat.

Bízunk abban, hogy ez a változtatás hozzásegít Jézus feltámadásának egy nagy családként való ünnepeléséhez!

Hétköznapokra...

A bűnösök, akiket Jézus boldoggá tett, valóban bűnösök voltak, ám ő nem csinált előbb minden emberből bűnöst. Jézus kiszólitotta az embert a bűnéből, nem pedig beleküldte abba. Nem vitás, hogy a Jézussal való találkozás fenekestül felforgatta az emberi értékítéleteket. Így volt ez Pál megtérésénél is, bár a Jézussal való találkozás ott megelőzte a bűnök felismerését. Nem vitás, hogy Jézus pártjára kelt az emberi társadalom peremén lévőknél, a szajhák, a vámosoknak, ám egyáltalán nem csak azoknak, hiszen ő általában minden ember pártjára akart kelni. Magát az egészséget, az életkedvet, a boldogságot Jézus senkinél sem vonta kétségbe, sohasem tartotta azt romlott gyümölcsnek.”

/Dietrich Bonhoeffer/

Kettős jubileum Schrobenhausenben

Noha a gyülekezet többször élvezte már a bajor testvérgyülekezetünk vendégszeretétét, számomra ez volt az első utazás, első találkozás, és az újdonság adta örömmel és lelkesedéssel készültem a Németországban töltött hosszú hétvégére. Azonban már az úton, majd a megérkezés első perceiben éreztem, hogy a jó közérzetet és vidámságot nem csupán az újdonság ereje és izgalma fogja biztosítani, hiszen a már évek óta utazók is ugyanolyan lelkesen készültek, örömmel meséltek a buszban a korábbi találkozásokról, majd ölelték magukhoz a régi ismerősöket.

Volt és van is még mit bepótolnom, hiszen az elmúlt húsz év eseményeit, a kezdeteket, a kapcsolat kiemelkedő találkozásait; ehhez utólag csatlakozva nehéz átélni. Talán nem is lehet, de a hétvége mégis kiváló alkalom volt erre, amikor a megemlékezések, ünnepi gondolatok hallatán én is át tudtam érezni a húsz éve jelenlévők örömét, meghatódottságát, kitartó erejét, amellyel részt vesznek a testvérkapcsolat ápolásában.

Nekem személy szerint 1989-ből egy konkrét emlékem van: egy nyári napon a nagymamám házának udvarán álltam, egyszer csak a szemben lévő templom harangjai megszólaltak és 20 percen át tartott a harangozás. Nos ezidőtájt történt, hogy a schrobenhauseni és budahegyvidéki evangélikusok Isten akaratából találkoztak egymással, és akkor talán még nem is merte remélni senki, hogy ennek a találkozásnak a 20 éves jubileumát is ünnepelni fogjuk.

Most nem a kezdetekről, az elmúlt két évtized eseményeiről szeretnék beszélni, hiszen ezt nálam sokkal jobban tudják azok, akik benne éltek és élnek, hanem a szeptember első hétvégéjének élményekben gazdag és vidám napjairól.

Ez év tavaszán szeretetteljes meghívást kaptunk a kettős jubileum közös ünneplésére, hiszen nem csupán a testvérkapcsolat ül jubileumot idén, hanem a schrobenhauseni templom felépülése 75 éves évfordulója is alkalmat adott az újbóli találkozásra.

Szombaton kétnyelvű istentisztelettel vette kezdetét a partnerkapcsolatért való hálaadás. Embereknek nem, de Istennek minden lehetséges - a 2009-es év igéje bátorított és adott reménységet a jövőre nézve, mind a kapcsolatra, mind a személyes életünkre tekintve. Ezt az alkalmat vidám szeretetvendégség követte, majd a délután folyamán mind magyar, mind német részről sor került a köszöntő és köszönő szavakra, az emlékezést régi képek is segítették. Vacsora után újra megtelt a templom, és meghallgattuk gyülekezetünk ifjúsági kórusának meghatóan szép, gazdag és változatos koncertjét,

mely a német gospelkórus műsorával együtt méltó és szép lezárása volt a napnak.

Vasárnapra a személyes, családi ünnepelés kiteljesedett, és a város főterén tűzoltózenekar fogadta dr. *Johannes Friedrich* bajor tartományi püspököt, majd a város polgármesterének köszöntő szavai következtek. Együtt vonultunk át a templomba, amely ezen a napon már kicsinek bizonyult, ezért a sátorban további 150 ember követhette vetítövásznon az eseményeket. A püspök úr a prédikációban a samaritánusi lelkületre intett és bátorított mindannyiunkat.

Ebéd után sok személyes beszélgetésre nyílt lehetőség, süteményköltmények és finom kávé mellett, s ekkorra már a szombaton még barátságtalan időjárás is kedvezőre vált, ragyogó napsütésben üldögéltünk a dísztökökkel, kukoricacsövekkel és az ősz gazdag színeivel tarkított kerti asztalok mellett. Este ismét zenével búcsúztunk egymástól, a müncheni kantátaakórust háromszor tapsolta vissza a lelkes hallgatóság.

Hétfő reggel már csak a magyar csapat és vendéglátó családjaink gyülekezünk a templomban, ahol úti áldást kaptunk, majd énekelve, egy láncban egymás kezét fogva tekeregtünk ki a parkolóba, ahol kedves sofőrjeink vártak ránk. Apropó, őket is dicséret és köszönet illeti: minden alkalmunkon lelkesen vettek részt, mintha gyülekezeti csoportunk két tagja lettek volna, és a szépséges *St. Florian* ausztriai városkát és templomát is megmutatták nekünk.

Sokan voltak régiek és sokan voltunk újak: ez így jó, mindig legyen, aki megőrzi a hagyományt és akár tizedszer is, de csatlakozik az utazókhoz. És mindig legyen új, aki őszinte érdeklődéssel és a maga tehetségével érkezik a kapcsolat ápolásának, mélyítésének érdekében. Ez a hétvége ilyen volt, köszönet a résztvevőknek, még nagyobb köszönet a kedves szervezőknek, vendéglátóknak, a legnagyobb köszönet pedig hangozzék Istennek, aki megáldotta utunkat és pazarlóan osztogatta ajándékait!

Keczkó Szilvia

Kerékpár túra 2009

A hagyomány idén jelentősen bővülő létszámmal folytatódott. Csaba és Laci szervezésében a Jászság területére kerekeztek a régi-új résztvevők, s figyelemre méltó kilométereket tettek meg. Gyülekezünk két lelkesze, Szilvia és Pali is csatlakozott a csapathoz. A képeket figyelve és a szóbeli lelkes beszámolókat hallgatva remélem, hogy jövőre én is a "régi" kerékpárosokat erősítve ott lehetek a túrán.

Borókay Réka

Nyári-őszi esküvők

Gyülekezetünkől idén kötött házasságot:

Vidovszky Márton és Szalma Sára,

Halmágyi Csaba és Osztoics Éva

Mindkét pár életére Isten áldását kérjük!

„A nagy randevúnk a Mindenható Istennel” - beszámoló a balatonakarattyai hétvégéről

A címben szereplő téma volt a 2009-es akarattyai ifjúsági hétvége vezérfohánala, e köré épültek az áhítatok és a két föelöadás, amelyet Dr. Fabiny Tamás püspök és Szeverényi János missziói lelkész tartottak.

Az akarattyai hétvégék a kezdetektől máig (1954 – 1984 – 2009)

Az első akarattyai ifjúsági napokat 1954-ben rendeztük, amikor a gyenesdiási ifjúsági konferenciák már ellehetetlenültek és ott más ifjúsági összejövötelre sem kerülhetett sor. Ekkor Danhauser Laci bácsi kezdeményezésére két csoportban, juniorok és szeniorok részére szerveztünk evangélizációs ifjúsági gyülekezeti együttlétet Akarattyaán. A hétvégék hangulata minden külső kényelmetlenség ellenére varázslatos volt. A ház üres szobáiban szalmára kiterített takaróinkon aludtunk; fürdés, mosdás: a Balatonban; ivóvíz: a forrásról; világítás: gyertya és petróleumlámpa; földút és azon túl a végeláthatatlan nádas; fürdés egy távoli öbölben. Bár azt hittük, rejtve vagyunk a világ elöl, mégsem maradt köztünk a találkozás ügye: Laci bácsi bünlajstromán az engedély nélküli ifjúsági táborok is szerepeltek. Az ő eltávolítása után nehéz évek következtek.

Az ifjúság újraszerveződése 1979-ben egy kerékpár- és egy gyalogtúra formájában indult meg. A budahegyvidéki kerékpártúra mai napig minden nyáron megrendezésre kerül, a gyalogtúra pedig 1984-től az akarattyai hétvége formájában él tovább.

A hétvégén az előadások, áhítatok, beszélgetések mindig aktuális témához kapcsolódtak. Idén a fő téma az Istennel való személyes találkozás lehetősége és annak hatása egyéni, gyülekezeti, családi életünkre és társadalmunkra. Mindkét előadás – bár más-más megközelítésből – hangsúlyozta az Istennel történő személyes találkozás fontosságát, illetve azt, hogy Isten és ember randevúja mindig közösségteremtő erő is.

Mára már a külső körülmények is komfortosabbak lettek, de a személyes találkozások jelentősége ettől függetlenül ugyanolyan fontos maradt. Reméljük, hogy a tábortüz körüli éneklések, a csoportos és személyes beszélgetések mélyítették a résztvevők barátságát és keresztény testvéri kapcsolatát.

Dr. Müller Miklós

Képek az akarattyai összejövetelekről

Az akarttalyai ház

1954

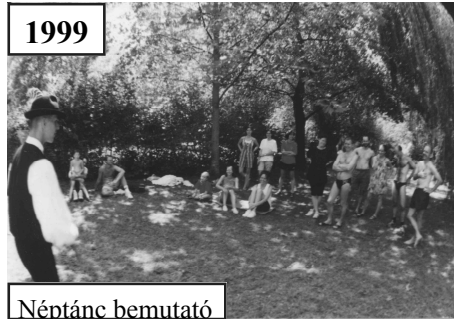
Krumpli hámozás a platánok alatt

1986

Sülnek a nyársak

1999

Néptánc bemutató

2009

Tihanyi ifjúsági hétvége

Gyülekezetünk ifjúságát évek óta erősítik és lelkesítik azok az alkalmak, ahol sokan, hosszabb ideig együtt lehetnek a fiatalok. Ilyen az évenkénti finnországi út, vagy a kétévente sorra kerülő utazás Németországba. Ezek azonban sokszor csak egy-egy rétegét érintik az ifjúságnak, a nyári táborok azonban minden fiatal számára nyitottak, és nagy lehetőséget rejtenek. Így emlékszem vissza idei közös táborozásunkra is, mely több szempontból felülmúlta az utóbbi évek nyári alkalmait.

Nemesánszky Andrásnak, Zsuzsó és Andris, két idei konfirmandusunk édesapjának köszönhetően öt napot tölthettünk Tihanyban, csodálatos környezetben a Balaton partján. Előző nap még mindenki az iskolában várta a végső kicsengetést, és június 17-én reggel közel 30-an indultunk el táborozni.

Ebédjeinket közösen készítettük, bográcsban főztünk, mely fárasztó és mégis gazdag „programja” volt mindennapjainknak. Nemcsak a lányok, de fiúk is lelkesen pucolták a krumplit a gulyásleveshez, vagy vágták a zöldsé-

get a reggelihez és vacsorához. A pálmát a hűvös nap estéjén 9 liter tejből készült tejbegríz vitte el.

Délelőttönként sokat énekelünk és Péter apostol életére figyeltünk, délutánonként pedig a szemben lévő strandon fürödtünk, játszottunk. Nekem személy szerint nagy öröm volt, hogy két kisfiam jelenléte mellett is részt vehettem a programokon, a beszélgetésekben, játékokban, el tudtam végezni azt a feladatot, amit magamra vállaltam. Köszönet a fiataloknak, akik szeretettel terelgették a gyerekeket, akik ezt hosszú ideig örömmel emlegették. A tábor jó tapasztalatai adták az ötletet, hogy ősztől együtt, egy nagy csapatban, az élményeinkből megerősödve várjuk az ifjúságot péntek esténként 6 órától.

Keczkó Szilvia

Minő ragyogás, mennyi mosoly, mekkora élet a nyári nap sugarai alatt! Színe örökké változik, mint a szűz hajadon arca az első szerelmi vallomás közben. Ezüst és arany, smaragdos zöld és zafíros kék, amint verő napfény, rajzó báránnyelű vagy viharos felleg terül el az égen. A magasságnak minden mosolyát, minden vidámságát, minden haragját, minden zordon indulatát visszatükrözi – hálával, ha kedves, daccal, ha mogorva a magasság. Nézz az égre, s meglátod a Balatont, nézz a Balatonra, s meglátod az eget. S a szél ha támad, a hullám is feltámad. Ugrál, játszik, kergeti egymást; cseveg, csattog, kiabál egymásra, s ha nekimelegedett, habos fürtökkel ékesíti fel homlokát. [...]

Ha estére elül a szél: a hullám még tovább morajlik. Belezúg az éjszakába. [...] Valami bűg körülötte. Onnan felül az égből, onnan alól a föld kebeléből, onnan messziről a Balaton felszínéről. [...]Végre odaér hozzád az álom, puha tenyerét ráteszi lezárt szemeidre, s szárnyainak lágy suhogásával pihenésre ringatja lelkedet. De a bűgás el nem pihen. Te már nem tudsz róla, de álmodó lelked összeölelkezik vele, s együtt játszanak tovább-tovább.

Eötvös Károly: Utazás a Balaton körül - részlet

Gyerektábor Nagyvelegen

Sajnálom, hogy felnőttem. Egyik oka, hogy nem „férek be” a gyerektábor keretbe. Néhány éve már annak is, hogy két program közé nyáron beprésselve vállaltam egy kis segítséget, hogy kocsival viszek néhány csomagot a gyerektábor helyszínére. Mindössze egy árva pakk jutott nekem, de „odafontoskodtam” magam a táborhelyszínre, hogy kicsit élvezzem a régi idők hangulatát, azt a közeget, amelyben mi „közép-öreg” hegyvidékiek is egy közösséggé formálódtunk. Nővérem az idén, mint Anyuka, segítőt vett részt a táborban két gyermekével. Kíváncsi voltam, mit nyújt a mai gyerekeknek ez az alkalom és mit jelentene nekem; hát érdeklődtem.

Réka (R): *Hosszú évek után újra voltál budahegyvidéki gyerektáborban, csak most felnőttként, felügyelőként. Látszólag azonban minden változatlan... Hikisch Zoli a táborvezető, kirándulások...*

Borókey Rita: -... és az algoritmikus akadályverseny, gitáros énekek, étkezések a hosszú asztalnál... Valóban sok minden a régi. Számomra a kézműves foglalkozások és a gyerekek remek előadásai jelentették az újdonságot. A lényeg azonban a tábor hangulata: én ugyanolyan jól éreztem magam, mint 20 évvel ezelőtt.

R: - *Hikisch Zoli „vegkonyhája” a régi? Precízen kiszámolt, mesteri módon följavított konzervek? Házi sütik?*

Borókey Rita: - Sajnos konzervek már nincsenek. 😊 Az ebédet étte-remből hoztunk. A reggeli- és vacsorakészítésben azonban Zoli most is mester. De ne feledkezzünk meg a naposokról sem! Mindenki nagyon lelkes és ügyes volt.

R: *Most voltál először budahegyvidéki gyerektáborban, hogy éreztél magad?*

Mihályi Kata (9é): Először nem vártam. De utána már nagyon. Vonattal mentünk oda. A legjobban a csapatok esti előadásai, a kézműveskedés, meg az éneklés, a tábortűz és az algoritmikus akadályverseny tetszett.

Mihályi Zorka (7é): Én nagyon vártam. Voltak csapatok, akik egész héten át versenyeztek. A mi csapatunk neve: Agyilag zoknik. Nagyon tetszett a gyöngyfüzés.

R: Korábban állandó hozzátartozója volt kirándulásoknak az eltévedés, és az ezzel járó vidám izgalom. Idén hogy zajlottak a kirándulások?

Mihályi Kata: Idén is kirándultunk, de nem tévedtünk el. Bár a busz nem teljesen odament, ahová akartuk. Ezért hosszabb volt az út a tervezett-nél.

Mihályi Zorka: Nagyon korán keltünk: fél 6-kor. Elmentünk a csókakői várhoz. Hazafelé ettünk fagyaltot.

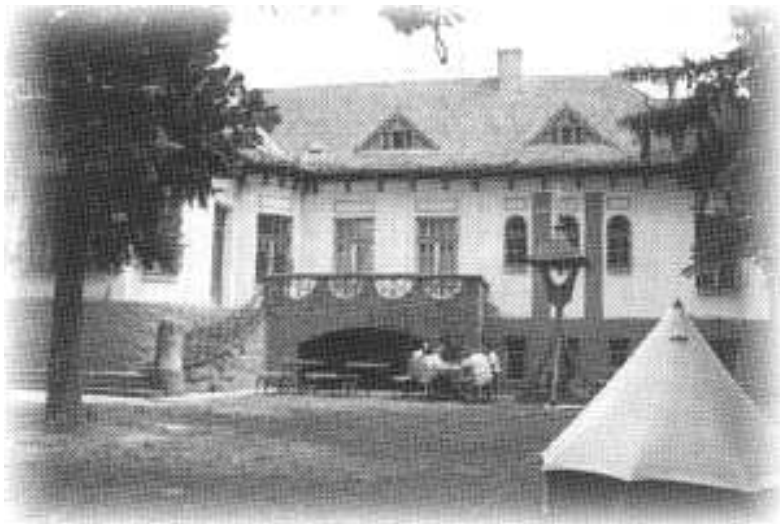
R: Jövőre is szeretnél menni?

Mihályi Kata: Jövőre Anya nélkül szeretnék menni.

Mihályi Zorka: Jövőre a barátommal szeretnék menni.

A rövid kis interjúból mindent megtudtam: közösségépítő, hegyvidéki hangulattal telt együttlét volt az idei tábor is. Persze a gyerekek föladták a leckét Zolinak a táborvezetőnek, mert, ha Anya nem mehet, megint találni kell valakit, aki szívesen segít a tábor levezénylésében..... talán mégis „beférek” a keretbe? ☺

Borókay Réka

Nagyvelegi Grünfeld kastély, a tábor helyszíne

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap 10.00 órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet a hónap első vasárnapján 11.15-kor

Budakeszin a gyülekezeti házban (Fő út 155.): vasárnap és az egyházi ünnepeken 9.30 órákor. (a hónap 2. vasárnapján családi, a 3. vasárnapon úrvacsorás)

Gyermek bibliakör:

Vasárnap, az istentisztelettel párhuzamosan (**Budakeszin** is)

Bibliaórák:

Kedden 18.30 órákor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órákor (középgeneráció)

Budakeszin: a gyülekezeti házban: fiatal felnőtteknek és a középnemzedékeknek dr. Fabiny Tiborral előre egyeztetett időpontban
Minden hó 2. szerdán 14.30 h-tól idősek bibliaórája Kőszeghy Tamásné vezetésével

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 órákor gyülekezetünkben;
Kedd 13.15 órákor—Zugligeti Ált. Isk. (2-4. o.) - 401. terem
Csütörtök 10.00 órákor—Pannónia Sacra Katolikus Ált. Isk. (2-3. o.)

Konfirmáció előkészítés

Pénteken 16.30 órákor

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.30 órákor fiatal felnőttek bibliaórája családoknál
Pénteken (*hetente*)

18.00 órákor a konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak.

Baba-mama kör

Minden hónap 1. és 3. szerdáján
de. 10.00 órákor
az alsagsori kisteremben

Énekkari próbák:

Pénteken 19.00 órától – gyülekezeti kórus (alsagsori próbateremben)

A hittan- és bibliaórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárt az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki
Evangélikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640; 20 8243373
e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti:
Borókay Ferenc, Borókay Réka,
dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

<http://hegyvidek.lutheran.hu>